

Disse Bestemmelser gennemførtes paa Foranledning af *Indenrigsministeriets Udvalg angaaende Lejelovgivningen*, der i en enstemmig Indstilling herom pegede paa, at den overvejende Del af de Opsigelser, der blev foretaget — i hvert Fald naar det drejede sig om Ejendomme, der var eller havde været udlejet den 1. September 1939 —, skete i Henhold til Lejelovens § 56, Stk. 1, Nr. 6 eller § 60, jfr. § 56, Stk. 1, Nr. 6 (vedrørende Erhvervs- og Forretningslokaler, for saa vidt disse ikke omfattes af den særlige Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom).

Ved Sagens 1. Behandling i Folketinget anbefalede *Rasmus Hansen* (S.) Lovforslaget til Vedtagelse. Det imødekom ikke alle de Ønsker, som Socialdemokratiet havde, men Taleren havde paa sit Partis Vegne givet Tilslutning til det i foranævnte Udvalg.

Lorentzen (V.) kunde ligeledes tiltræde Lovforslaget, om hvilket han bl. a. udtalte: „Lovforslaget omfatter enhver Lejer af en Bolig og ogsaa af Forretningslokaler, for de sidstes Vedkommende kun for saa vidt de ikke er beskyttet af Erhvervslejeloven. Det nye i Lovforslaget er dette, at enhver Lejer faar Krav paa mindst 6 Maaneders Opsigelse til en aftalt eller forudsat Flyttedag; er der i Kontrakten hjemlet en længere Opsigelse, gælder naturligvis denne. Reglerne finder Anvendelse paa enhver Opsigelse, der afgives den 13. December 1946 eller senere. Loven tilsigter at skabe større Tryghed hos Lejerne og kan formentlig ogsaa faa nogen Betydning for Kommunalbestyrelserne i de Tilfælde, hvor det paahviler disse at skaffe Lejlighed til en Familie, der staar uden Lejlighed. I øvrigt maa jeg mene, at den største Part af Husejerne her i Landet allerede i Forvejen er saa humane, at de søger at give et rimeligt Opsigelsesvarsel og ikke strengt ser paa, hvad der staar i Kontrakten herom.

Dernæst bestemmer Lovforslaget, at det er en Betingelse for at kunne afgive den fornævnte Opsigelse, at Ejeren i Tingbogen har staaet indtegnet som Ejer i 2 Aar, saafremt Tinglysningen er sket 13. December 1946 eller til et senere Tidspunkt, og 1 Aar, saafremt han var indtegnet som Ejer forud for den 13. December. To Aars Fristen maa formodes at bremse noget op for det Ejerskifte, der skyldes, at man gennem Køb af en Ejendom ønsker at faa en Lejlighed til hurtig Indflytning; normalt bevirker dette jo en ikke ubetydelig Overpris paa Ejendommen. Lovforslaget berører derimod ikke den Mand, der bygger en Ejendom for at sikre sig en Lejlighed, thi for hans Vedkommende foreligger der jo ikke noget Lejemaal. Det er ogsaa min Opfattelse i hvert Fald, at der intet er i Loven, som forbyder, at Sælgeren af en